

Про роман від автора:

Перший том роману «Укулеле» вийшов у 2014 році російською мовою, а влітку 2015 року – українською. Другий том чекає на видавництво. Даруйте, знаючи ситуацію в Україні, мені навіть соромно зізнаватися, що написала його мовою окупанта. Але роман писався 6 років, і тоді ситуація була зовсім іншою. Мені самій важко сьогодні пояснити, чому саме цю мову я обрала. Так сталося. На своє виправдання можу тільки додати, що у 2015 році у світ вийшов роман «Вершини зустрічають сонце першими» не тільки українською мовою, але й бойківським діалектом, за що отримав Диплом Першого ступеня на Літературному конкурсі ім. Утриська.

До якого жанру можна віднести роман «Укулеле» і чому саме так він названий? Детектив, фантастика, езотерика. Власне, форма детективу мені видалася найбільш доступною для сприйняття юним читачем. Адже подання моральних цінностей у інші форми не захопило б його.

Назва «Укулеле»... Укулеле це маленька гітара - більш нічого. В моєму розумінні, ми всі є музичними інструментами в руках Всевишнього, і навіть маленький укулеле вливається у загальну Божественну мелодію.

Коли починаєш читати, то з перших сторінок роману складається враження, що це казка. Маленький хлопчик Нараяна живе з батьками у національному парку Індії. Яке відношення має хлопчина з Індії до України? - запитаете ви. Чи зможе захопити українського читача історія про чуже життя? Але ж колись ми захоплювалися Мауглі! І сьогодні з насолодою дивимося фільми про нього. І чому український читач не може познайомитися з життям сучасної Індії? З тим, що в цій країні продають людей у рабство ще й досі? Що в Кашмірі ось уже який рік йде війна? Що злидні в цій країні ще більш страшніші, ніж у нас? Чому український читач не може познайомитися з тим, що індуси дуже віруючі і поклоняються різним богам?

Я не ставила перед собою завдання, власне, про це розповісти на сторінках роману. Основними аспектами для мене були моральні цінності, які об'єднують все людство, незалежно від місця проживання. Уже в першому розділі мама Нараяни повчає маленького синочка :

-Ніколи, чуєш, ніколи не думай погано про інших людей!

А на бажання сина помститись у майбутньому своїм кривдникам, мати виголошує:

-Синку-синку, якщо у своїй душі постійно таїтимеш зло і ненависть, то рано чи пізно станеш злим. Якщо візьмешся їм мстити, хіба ж будеш від них кращим? Вони знущаються, не відаючи що коять, а ти ж знаєш, що це погано. Отже, станеш гіршим від них.

Вплітаючи ці повчання у текст, я слідувала за тим, аби це було ненав'язливим. Так і надалі я створювала своїм героям ситуації, в яких моральні принципи можна було б подати у простій формі, не відбиваючи бажання слідувати за стрімким розвитком подій.

Коли Нараяна пережив потрясіння, у нього відкриваються певні паранормальні здібності. Він раптово починає розуміти мову тварин, може силою думки пересувати предмети. Фантастика! Ні, не зовсім. Є такі люди серед нас, вони не афішують своїх здібностей. Але на початку 1980 років у с. Куликів, що біля Львова, в ресторані працювала жіночка, у руках якої пуп'янок квітки розпускався!!! Надалі у романі є ще багато фантастичних подій, про які можна посперечатися. Незвідане входить у наше життя і маніфестується рівно на стільки, на скільки ми самі це дозволяємо. Чи у вашому житті не було таких моментів? Моє життя майоріло від них. Аби ж не сперечатися, я погоджуюся все списати на фантастику, бо її у романі теж достатньо.

Але дія роману розвивається не тільки в Індії. Раптово автор (тобто я) переносить вас у Німеччину. Спочатку зустріч з одіозним Роландом Газтаху, впливовим і багатим. Із доктором Фаустом. Чи багато читачів знають про те, що такий Фауст дійсно існував? Що це не вигадка великого Гете? Якщо колись були такі люди, то чому ж їх має сьогодні бракувати? Чому заради грошей і влади люди не можуть продати свою безсмертну душу дияволу? І чи не зустрічаємося ми сьогодні на кожному кроці з цим?

Постає питання, чи спроможний підліток зрозуміти це? Перепрошую, на якому році життя ми повинні були знайомитися з цим твором у шкільній програмі? Що могли ми тоді зрозуміти про Фауста? Це нікого не цікавило, була шкільна програма і сьогодні вона існує. Правда, я з нею не знайома. В романі я розкриваю також й інші проблеми чоловіка похилого віку. На перший погляд може видатися, що підліток їх не зрозуміє. Зрозуміє і повинен знати, що моральні кризи притаманні людині будь-якого віку. Ми знайомимося з ними також і в інших книгах позакласного читання у шкільній програмі. Крім того, підліток, навіть дитина, має тонке сприйняття світу, яке сягає далі нашої «дорослої» межі, штучно виставленої дітям і підліткам нами, дорослими.

Також ми зустрічаємо, власне, в Німеччині емігранта з Румунії – Евена. Хлопчина приблизно одного віку із Нараяною. Його переслідують неприємності на кожному кроці. Адже кожному емігранту доводиться тяжко, шукаючи свого місця у новій країні. Тут можу зазначити тільки одне – описані події носять фактично автобіографічний характер. Питання не в неприємностях, питання постає у тому, як з цим обходитися. Озлобитися і стати на стежину помсти, чи осмислити, вчитися і рухатися вперед. Усе залежить від того, який досвід накопичила людина з дитинства, як її виховували і чи дарували їй любов, почуття власної гідності і неповторності.

Хто з хлопчиків переживає більшу трагедію? Нараяна, проданий на кілька років у рабство, чи Евен з лихим вітчимом, обмеженою матір'ю і шкільними неприємностями? Напевно, таке питання поставить кожний читач роману і шукатиме відповіді, відголоску у власній душі. Помститися, відплатити кулаком за кривду стало в нашому суспільстві справою буденною, а ось піти дорогою врівноваженого протистояння насміляться лиш одиниці. Для цього потрібна незламна воля і сила духу.

Роман порушує багато питань, які хвилюватимуть як дитину-підлітка, так і дорослого. У другому томі Нараяна потрапляє до Німеччини і проходить також непрості уроки «із шкільної програми». Не солодко доводиться також і дівчинці з України, Софії. Я порушила багато

проблем школи, зокрема, ставлення вчителів до іноземців. Це не фантастика. Не наважилася підняти тему наркотиків. Але постаралася подати надію і показати шлях діткам слабим фізично, або ж, в силу фінансової нестабільності, викинутих із кола обраних, як протистояти цьому.

У романі не проминула й теми першого кохання. Переживання, сумніви і бурхливі вияви почуттів. Вибачте, тут я утрималася від сексуальної близькості героїв, оскільки, на мою думку, це не обов'язково повинно мати місце в 14 років.

Моя любов до історії також знайшла місце для маніфестації. Оскільки сюжет роману, в першу чергу, замішаний на пошуках рецепту довголіття великого лікаря Парацельса (а такий рецепт дійсно існував), я повела читача дорогою біографії вченого, використовуючи документальний матеріал. Думаю, це тільки розширить світогляд молодого читача як європейця. Поставить його на щабель вище однолітків із Західної Європи, які майже нічого не знають про цю неординарну особистість.

Не оминула я також історії Європи часів династії Меровінгів, нині вже майже забутих. Замок у місті Меєрсбург, дійсно, був побудований королем Дагобертом Першим, а його доньку Нотбургу причислено до лику святих у католицькій церкві.

Не порушуючи сюжетної лінії, увійшла і в історію князівства Феодоро на півострові Крим з представниками раннього християнства, високо культурну історію кримських татар і побудови ПЕРШОГО у Східній Європі університету.

Історичні відомості подані виважено, аби не обтяжити читача кількістю інформації. Зацікавлені підлітки чи дорослі можуть сьогодні розширити, при бажанні, свої відомості самотужки.

У романі згадуються школи дітей із паранормальними здібностями. Опиралася тільки на документальний матеріал. Також в романі частково використовувалися першоджерела теософського вчення.

Надзвичайно важко далися кілька сторінок про війну в Кашмірі. Аби їх описати, довелося перечитати багато документального матеріалу і пропустити через себе увесь жах війни, яка триває ось уже кілька десятиліть. Сьогодні, на тлі подій в Україні, мені б вдалося ще більш емоційно описати ці події.

Читачі роману отримають змогу подорожувати не тільки по Індії, але і в Європі - Німеччина, Австрія, Швейцарія, Франція, Україна. Подорожі у глибину віків.

Ідея написати цю книжку виникла з любові до сина моєї подруги Томаса, який представлений у романі під своїм же ім'ям. Підліток перебував у постійних пошуках моральних ідеалів, і я пошкодувала, що немає таких книжок, які б могли йому допомогти. У нього прекрасні батьки, і хлопець за цей час перетворився у чудову молоду людину. Можливо є ще багато таких томасів і дівчаток, яким цей роман допоможе отримати моральну підтримку і віру в загальнолюдські ідеали. Можливо, у їхній підсвідомості вони відкладуться і

супроводжуватимуть їх.

На останок хочу додати, аби мені довелося одним реченням сказати про мій роман, то я б сказала – це роман про ЛЮБОВ.

Із любов`ю і пошаною до Вас, Надя Метзгер.